

Den mislykkede Dreyer-Film

„To Mennesker“ i Filmsamfundet

FILMSAMFUNDET skal have Tak for, at det gav sine Medlemmer Lejlighed til at se *Carl Th Dreyers* Film „To Mennesker“, som den danske Instruktør under Krigen indspillede i Sverige. Man vidste paa Forhaand, at det ikke var nogen god Film, Dreyer betegner den selv meget rigtigt som mislykket, men ikke desto mindre skulde man synes, at det altid vilde være af Interesse at se en stor Instruktørs Arbejde, selv om det er helt forfejlet.

Endog den mest fanatiske Tilhænger af Dreyers Kunst vil have svært ved at finde Lyspunkter i denne Film. Selv rent billedmæssigt er det mig ikke muligt at finde en eneste interessant Scene. Aldrig har man set en saa graa og fantasiløs Kamera-behandling i en Dreyer-Film. Alt virker forlorent. Spillet er udvendigt og hult, Skylden er ikke alene *Georg Rydebergs*, selv om Dreyer utvivlsomt har set rigtigt, naar han ønskede den langt mere talentfulde *Anders Ek* til denne Rolle, men heller ikke den ellers dygtige Skuespillerinde *Wanda Rothgardt* formaar at skabe en levende Skikkelse. De er stive Marionetter i et psykologisk falsk Spil. I Modsætning

til snesevis af haandværksmæssigt vellykkede, men ellers lige saa tomme Film har Dreyer imidlertid haft en Idé, da han valgte at filmatisere den schweiziske Dramatiker *W. O. Somins* psykologiske Thriller „Close Quarters“, at skildre Menneskets Ensomhed. Psykologisk og kunstnerisk er det altsaa ikke lykkedes for ham. Aarsagerne kan være mange, og de fremgaar ikke lige klart af selve Filmen. Efter at den nu er blevet vist, kan der ikke danne sig nogen Myte om den, som det ellers saa ofte er Tilfældet med store Instruktørers mislykkede Arbejder. Det er Filmsamfundets Fortjeneste med denne Forevisning.

Hr. Bert.